เขียนโดย ภาษาสยาม
วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2008 เวลา 22:23 น. -

คำสนธิ คือ การนำคำหลายคำในบาลีสันสกฤตมาต่อกันให้เป็นคำเดียว แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. สระสนธิ คือ การรวมคำบาลีหรือคำสันสกฤตที่พยางค์ท้ายของคำหน้าสุดคำด้วยสระ

และพยางค์ต้นของคำหลังก็ขึ้นต้นด้วยสระเช่นกัน เช่น

ราช + อธิราช = ราชาธิราช

มหา + อานิสงห์ = มหานิสงฆ์

นร + อินทร์ = นรินทร์

๒. พยัญชนะสนธิ คือ การนำคำบาลีสันสกฤตมารวมกัน โดยพยางค์ท้ายของคำหน้าสุดคำด้วยพยัญชนะ

และพยางค์หน้าของคำหลังขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ แล้วเชื่อมคำทั้งสองเข้าด้วยกัน เช่น

รหสฺ สนธิกับ ฐาน เป็น รโหฐาน

พรหฺมน สนธิกับ ชาติ เป็น ธรรมชาติ

นมสฺ สนธิกับ การ เป็นนมัสการ

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2008 เวลา 22:23 น. -

๓. นฤคหิตสนธิ คือ การนำคำบาลีหรือสันสกฤตสองคำมารวมกัน โดยพยางค์ท้ายของคำหน้าสุดด้วยนฤคหิต เช่น

สำ สนธิกับ อาคม เป็น สมาคม

สำ สนธิกับ คม เป็น สังคม

สำ สนะกับ ฐาน เป็น สัณฐาน

ที่มา หนังสือภาษาไทย ม.๓ ปราณี บุญชุ่ม